

УДК 378.014.5:37.013.42:17

DOI <https://doi.org/10.52726/as.pedagogy/2026.1.5>**В. В. КУРИЛЯК***доктор богослов'я, доцент, доцент кафедри богослов'я,**Український гуманітарний інститут, м. Буча, Київська область, Україна**Електронна пошта: v.kuryliak@ugi.edu.ua**<https://orcid.org/0000-0001-5245-9700>***ІНТЕГРАЦІЯ ВІРИ ТА НАУКОВОГО ЗНАННЯ ЯК ПРИНЦИП
ЦІЛІСНОГО РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ В ПВНЗ
«УКРАЇНСЬКИЙ ГУМАНІТАРНИЙ ІНСТИТУТ»**

У статті досліджується концепція інтеграції віри та наукового знання як засадничий принцип освітньої діяльності Приватного вищого навчального закладу «Український гуманітарний інститут», який спрямований на подолання фрагментарності знання та деєтизації сучасної вищої освіти. Обґрунтовано теоцентричний характер пізнання та постулат єдності істини, відповідно до якого між автентичним науковим пізнанням і християнською вірою не може існувати фундаментального протистояння, оскільки вони мають спільне онтологічне джерело. Освіта в такій парадигмі розглядається як цілісний процес формування особистості, що поєднує інтелектуальний розвиток із духовно-етичною формацією. У роботі здійснено системний аналіз рівнів педагогічної інтеграції віри та навчання за відповідною моделлю, що охоплює поступ від повної відсутності інтеграції до її динамічного, творчого рівня. Розкрито зміст етичного, фундаментального та світоглядного підходів до поєднання академічних дисциплін із християнськими цінностями. Особливу увагу приділено практичній реалізації інтегративної моделі через контекстуальні, ілюстративні та досвідні стратегії, які впроваджуються в природничих науках (осмислення світу як результату розумного задуму), економіці та менеджменті (концепція біблійного управління), фізичній культурі (соматична теологія) та гуманітарних дисциплінах. Окремо проаналізовано роль кафедри богослов'я, а також значення так званого прихованого навчального плану, що включає систему наставництва, атмосферу кампусу, міжособистісні стосунки та етичні стандарти використання сучасних цифрових технологій і штучного інтелекту. Показано, що саме сукупність формальних і неформальних освітніх впливів забезпечує глибинний характер формації та внутрішнє засвоєння цінностей. Результатом дослідження є теоретичне обґрунтування моделі випускника Українського гуманітарного інституту як цілісної особистості, що поєднує високу професійну компетентність, духовну зрілість, фізичну культуру та активну соціальну відповідальність. Доведено, що така модель є особливо актуальною в умовах сучасних суспільних трансформацій і повоєнної відбудови України, оскільки сприяє формуванню фахівців і лідерів, здатних поєднувати професіоналізм із моральною відповідальністю та служінням суспільству.

Ключові слова: інтеграція віри та навчання, ПВНЗ «Український гуманітарний інститут», цілісний розвиток особистості, адвентистська філософія освіти, християнська антропологія.

Поставлення проблеми. В умовах глобальних трансформацій освітнього простору та пошуку нових парадигм, здатних відповісти на виклики постмодерної доби, особливої актуальності набуває проблематика цілісності знання [Bloland, 1995]. Сучасний університет, який історично сформувався в межах середньовічної християнської традиції як спільнота, об'єднана пошуком єдиної істини, у XXI столітті нерідко трансформується в інституцію з фрагментованим знанням [Vakhovskiy, 2022]. За таких умов навчальні дисципліни функціонують ізольовано одна від одної, а етичний і духовний виміри освіти часто виносяться за межі академічного процесу як такі, що не відповідають критеріям науковості [Griffin, 1997].

В українському контексті, який визначається посттоталітарними трансформаціями та потребою формування нової національної ідентичності, проблема розриву між освітою і вихованням набуває особливої гостроти [Lokarieva, 2022]. Ослаблення ціннісних орієнтирів у системі вищої освіти ускладнює формування відповідального фахівця й громадянина, здатного до морального вибору в умовах суспільної нестабільності [Klein, 2025]. Відповіддю на цей епістемологічний і світоглядний розрив постає концепція інтеграції віри та навчання, яка є засадничим принципом освітньої філософії Приватного вищого навчального закладу «Український гуманітарний інститут» (далі ПВНЗ «УГІ») [Місія,

2025]. Зазначений підхід спрямований на подолання фрагментарності знання та відновлення цілісного бачення людини, світу й пізнання в межах університетської освіти.

Мета дослідження полягає у теоретичному обґрунтуванні інтеграції віри та наукового знання як принципу цілісного розвитку особистості та аналізі особливостей його реалізації в освітньому процесі ПВНЗ «УГІ».

Результати та дискусії. Теоретична сутність інтеграції віри та навчання не зводиться до простого механічного поєднання релігійних практик і академічних дисциплін. У фаховій літературі, зокрема в працях Артура Холмса [Holmes, 1987], цей підхід визначається як інтелектуальне завдання віднайдення та розвитку внутрішніх, іманентних зв'язків між християнським світоглядом і людським знанням у різних галузях науки. Холмс наголошує, що ЗВО з християнською концепцією має відрізнитися від світської академії не наявністю зовнішніх релігійних атрибутів чи додаткових богословських курсів, а глибиною інтеграцією, яка пронизує всю структуру навчальних планів, методик викладання та адміністративну діяльність [Holmes, 1987].

Фундаментальною передумовою інтеграції віри та навчання є аксіома про єдність істини, відповідно до якої всяка істина має божественне походження. Це положення, сформульоване ще Августином [Augustine, 1991] і розвинуте Френком Гебелейном [Gaebelin, 1954], заперечує дуалістичний поділ реальності на священну та світську сфери. Згідно з цією концепцією, наукові факти, здобуті емпіричним шляхом, та істини, відкриті через Боже Об'явлення, мають спільне онтологічне джерело – Бога-Творця. Відтак між справжнім науковим пізнанням і істинною вірою не може існувати фундаментального конфлікту [Gaebelin, 1954; Holmes, 1987]. Наголосимо, що можливі суперечності виникають лише на рівні інтерпретацій, зумовлених обмеженістю людського пізнання або хибними світоглядними передумовами.

Гамберто Расі, чий внесок у розвиток філософії адвентистської освіти є визначальним для моделі ПВНЗ «УГІ» розглядає інтеграцію віри та навчання як цілеспрямований інституційний процес [Rasi, 2001]. Його метою є ство-

рення умов, за яких студенти вільно інтеріоризують переконання, цінності та уявлення про знання, життя і людське покликання, що мають біблійне підґрунтя та христоцентричну спрямованість. За таким підходом інтеграція не зводиться до формального включення релігійних елементів у навчальний процес, а передбачає формування цілісного світогляду, який дозволяє випускникові осмислювати свою професійну діяльність як складову ширшого Божого задуму відновлення світу.

Проблема сучасної секулярної освіти полягає у розриві між фактами та цінностями [Bloland, 1995]. Студенти часто вивчають економіку, біологію чи право як набір технічних інструментів, позбавлених морального імперативу. Це призводить до формування фахівців, які можуть бути компетентними професіоналами, але етично дезорієнтованими особистостями. Дослідники, зокрема Девон Дженсен та Адрієнн Кашелін, вказують на те, що академічний дискурс часто стає заручником «корінних метафор», які спрощують реальність і обмежують перспективу [Cachelin, 2011; Jensen, 2006; Kinchin, 2022]. Християнська інтеграція пропонує мета-наратив, який здатний об'єднати розрізнені фрагменти знання у цілісну картину світу.

Термін «інтеграція» етимологічно пов'язаний з поняттями «цілісність, чесність» [integrity]. В контексті ПВНЗ «УГІ» – це означає прагнення до відновлення цілісності особистості, зруйнованої гріхом. Джордж Найт, аналізуючи адвентистську філософію освіти, наголошує, що справжня освіта і відкуплення є тотожними процесами, спрямованими на відновлення образу Божого в людині [Knight, 2015; Knight, 2016]. Це відновлення охоплює не лише духовну сферу, але й інтелектуальну, фізичну та соціальну.

Отже, теоретична сутність інтеграції віри та навчання в ПВНЗ «УГІ» ґрунтується на низці взаємопов'язаних світоглядних постулатів. Насамперед ідеться про теоцентричність знання, відповідно до якої Бог постає джерелом усієї реальності, а пізнання світу в його повноті є неможливим без пізнання Творця. У цьому контексті наукове знання не заперечує віру, а розглядається як один зі шляхів осмислення створеного світу [Holmes, 1987].

Другим базовим положенням є антропологічний холізм [Blanco, 2015; Davidson, 2020], що виходить з уявлення про людину як неподільну єдність духу, душі та тіла. Такий підхід передбачає, що освітній процес має бути спрямований одночасно на інтелектуальний, духовний і фізичний розвиток особистості, уникаючи редукції освіти до суто когнітивної або професійної підготовки.

Важливою складовою цієї концепції є також есхатологічна перспектива, згідно з якою навчання покликане готувати людину не лише до успішної самореалізації в межах земного життя, але й до відповідального буття у вічному вимірі. Такий світоглядний горизонт надає освітньому процесу глибшого смислу, орієнтуючи його на формування особистості, здатної до служіння, морального вибору та усвідомлення власного покликання в ширшій перспективі буття.

Ця теоретична база відрізняє ПВНЗ «УГІ» від світських вишів, де релігія розглядається як приватна справа або об'єкт культурологічного дослідження, і від суто богословських семінарій, де фокус зміщено виключно на підготовку кліру. ПВНЗ «УГІ» прагне реалізувати модель «християнського університету» [Holmes, 1987], де віра є інтегруючим принципом для всіх спеціальностей від філології до менеджменту.

Для глибокого розуміння процесів, що відбуваються в освітньому середовищі ПВНЗ «УГІ», необхідно застосувати класифікацію моделей інтеграції, розроблену в західній християнській педагогіці та адаптовану до вітчизняних реалій. Аналіз літератури дозволяє виділити кілька рівнів та підходів, які варіюються від поверхневого зіставлення до глибинного синтезу.

Одним із найбільш релевантних інструментів для діагностики стану інтеграції віри і знання є модель Ракель Корнійчук [Korniejczuk, 1994; Korniejczuk, Kijai, 1994], яка широко застосовується в системі адвентистської освіти для оцінки педагогічної майстерності викладачів. Ця модель розглядає інтеграцію як динамічний процес, що проходить через кілька стадій розвитку. В контексті застосування цих процесу інтеграції на педагогічній діяльності викладачів ПВНЗ «УГІ» можна

виокремити кілька рівнів реалізації інтеграції віри та навчання, які відображають поступову динаміку професійного й світоглядного зростання викладацького складу.

Нульовий рівень – невикористання інтеграції. На цьому етапі викладач не вбачає зв'язку між навчальною дисципліною та релігійним світоглядом або свідомо уникає будь-яких форм інтеграції, вважаючи їх недоречними в академічному контексті. У практиці ПВНЗ «УГІ» такий рівень найчастіше спостерігається серед нових викладачів, які прийшли зі світської системи освіти та ще не пройшли адаптаційні семінари й внутрішню світоглядну формацію в ЗВО з релігійним засновником [Korniejczuk, 1994].

Перший рівень – інтерес до інтеграції. Викладач усвідомлює значущість інтеграції віри та навчання, виявляє пізнавальний інтерес, шукає теоретичну інформацію, відвідує навчальні заходи й методологічні тренінги, однак поки що не застосовує набуті знання в освітній практиці. В ПВНЗ «УГІ» – це проявляється в активній участі викладачів у семінарах кафедри богослов'я та педагогіки [Harvey, 2019; Korniejczuk, Kijai, 1994].

Другий рівень – готовність до впровадження. На цьому етапі викладач починає планувати інтеграцію, розробляє окремі елементи занять, осмислює можливі зв'язки між навчальним матеріалом і ціннісними орієнтирами, проте ще не здійснює системного впровадження. Практичним проявом є розробка силабусів, у яких біблійні цінності відображаються в очікуваних результатах навчання [Korniejczuk, Kijai, 1994].

Третій рівень – фрагментарне використання. Інтеграція віри та навчання здійснюється епізодично й поверхово. Вона часто набуває формального характеру, наприклад у вигляді короткої молитви перед заняттям або цитати зі Святого Письма, яка не має безпосереднього зв'язку з темою лекції. У практиці ПВНЗ «УГІ» це може проявлятися у використанні біблійних епіграфів до занять з економіки без глибокого аналізу їх змісту в економічному контексті [Korniejczuk, 1994].

Четвертий рівень – рутинне використання. Інтеграція стає стабільною складовою курсу, однак має статичний і викладачоцентричний

характер. Основний акцент робиться на трансляції готових ціннісних положень, тоді як студенти залишаються пасивними слухачами. Прикладом є лекційне викладання християнської етики, за якого студенти фіксують принципи, але не залучаються до обговорення їх практичного застосування [Korniejczuk, 1994; Korniejczuk, Kijai, 1994].

П'ятий рівень – динамічна інтеграція. Найвищий рівень характеризується творчим підходом, постійним пошуком нових педагогічних форм і активним залученням студентів до спільної діяльності. Інтеграція віри та навчання стає природною частиною освітнього процесу, реалізується через проектну роботу, волонтерську діяльність у межах навчальних курсів, дискусії щодо світоглядних засад наукових теорій та аналіз реальних соціальних викликів [Коробко, 2021; Korniejczuk, 1994].

Аналіз діяльності ПВНЗ «УГІ» засвідчує стратегічний курс адміністрації на підвищення рівня інтеграції віри та навчання в професорсько-викладацькому середовищі. Зокрема, простежується цілеспрямований перехід викладачів від початкових і середніх рівнів усвідомлення інтеграції до найвищого, системного рівня її реалізації, зокрема на щомісячних заняттях під назвою «ProfSkills» для викладацького складу [Сокольська, 2025b]. Також навчання НПП досягається через розбудову інституту наставництва, проведення регулярних науково-методичних колоквиумів, присвячених питанням інтеграції, а також через підтримку дослідницьких проектів у цій сфері [Куриляк, 2025].

Важливим теоретичним орієнтиром для осмислення зазначеного процесу є класифікація підходів до інтеграції, запропонована Артуром Холмсом [Holmes, 1987]. У практиці ПВНЗ «УГІ» можна виявити реалізацію всіх чотирьох підходів, хоча їх інтенсивність і питома вага відрізняються залежно від специфіки навчальної дисципліни.

Перший – це атитюдний підхід, який зосереджується на формуванні відповідної атмосфери навчання та на особистості викладача як носія цінностей. Християнський світогляд у цьому випадку виявляється через чесність, дотримання принципів академічної доброчесності, повагу

до студента та щирий інтерес до пошуку істини. В ПВНЗ «УГІ» цей підхід підтримується через кодекси честі, етичні регламенти та практику відкритості у взаємодії між викладачами й студентами [Holmes, 1987; Otto, 2006].

Другий – це етичний підхід, який передбачає системний аналіз моральних проблем, притаманних конкретним галузям знання. Для правничих спеціальностей – це питання справедливості та відповідальності, для біологічних наук – проблеми біоетики, для сфери управління – соціальна відповідальність економічної діяльності [Holmes, 1987; Engelhardt, 2005]. Цей підхід є одним із найбільш поширених, оскільки має безпосереднє прикладне значення та легко інтегрується в навчальний процес.

Третій – це фундаментальний підхід, який зосереджується на дослідженні історичних і філософських витоків наукового знання, демонструючи роль релігійних ідей у його становленні. Так, у межах історичних курсів ПВНЗ «УГІ» аналізується вплив Реформації на розвиток освіти, науки та демократичних інститутів у Європі [Holmes, 1987; Androne, 2014].

Четвертий – це світоглядний підхід, який репрезентує найглибший рівень інтеграції, оскільки передбачає критичний аналіз прихованих світоглядних припущень, на яких ґрунтуються наукові теорії [Holmes, 1987]. У цьому контексті здійснюється осмислення обмежень натуралістичних, сцієнтистських і релятивістських позицій з погляду біблійного теїзму, що дозволяє сформулювати цілісне бачення науки, людини та світу.

Для практичної реалізації інтеграції віри та навчання викладачі ПВНЗ «УГІ» використовують педагогічні стратегії, описані Тейлором [Taylor, 2001], які умовно можна згрупувати у чотири взаємопов'язані кластери.

Перший – це контекстуальна стратегія, яка спрямована на формування цілісного освітнього середовища, що підтримує ціннісні орієнтири закладу. Вона охоплює естетику кампусу, наявність спеціально облаштованих просторів для тиші й молитви, а також культуру спілкування, побудовану на повазі, відкритості та партнерстві між викладачами і студентами [Taylor, 2001].

Другий – це ілюстративна стратегія, яка передбачає використання біблійних образів, притч і прикладів із життя видатних християн для пояснення складних теоретичних положень навчальних дисциплін [Taylor, 2001]. Такий підхід допомагає зробити абстрактні поняття більш зрозумілими, наочними та ціннісно наповненими, водночас демонструючи зв'язок між академічним знанням і духовною традицією.

Третій – це концептуальна стратегія, яка полягає у виявленні внутрішньої відповідності між науковими поняттями та біблійними істинами. Йдеться не про механічне накладання релігійних ідей на науковий матеріал, а про глибоке осмислення світоглядних основ знання [Taylor, 2001]. Наприклад, у межах природничих дисциплін може розглядатися співвіднесення фізичного поняття ентропії з біблійним ученням про тлінність створеного світу після гріхопадіння, що сприяє формуванню цілісного бачення реальності.

Четвертий – це досвідна стратегія, яка реалізується через навчання шляхом служіння, коли студенти застосовують набуті знання в реальних соціальних проєктах [Taylor, 2001]. Така форма діяльності дозволяє не лише закріпити теоретичний матеріал, але й пережити віру як активну життєву позицію, спрямовану на служіння ближньому та відповідальну участь у суспільному житті.

ПВНЗ «УГІ» займає унікальну нішу в освітньому просторі України. Заснований у 1999 році, він став першим в Україні християнським закладом вищої освіти акредитований державою, що базується на протестантській (адвентистській) традиції. Розкриття специфіки інтеграції віри та знання в УГІ неможливе без аналізу його інституційної структури, місії та ролі лідерства.

Згідно з Концепцією освітньої діяльності, місія ПВНЗ «УГІ» полягає у наданні доступної та якісної освіти, що сприяє «формуванню цілісної особистості на основі християнських цінностей і відповідальності перед Богом і суспільством» [Місія, 2025]. Ця формула є прямою декларацією принципів інтеграції віри та знання.

Керівництво закладу, зокрема президент освітнього комплексу Андрій Шевчук та рек-

тор Людмила Штанько, виступають не лише як адміністратори, а як ідеологи інтеграції. Андрій Шевчук у своїх зверненнях до студентів постійно наголошує на тому, що освіта – це не кінцева точка, а процес постійного зростання і розвитку особистості [Коробко, 2021]. Він підкреслює важливість «виховання та прикладу, який подають викладачі», ставлячи ціннісний вимір вище за просту передачу інформації [Сокольська, 2024]. Свого часу перший ректор інституту, Анатолій Жаловага, заклав фундамент цієї філософії, наголошуючи на важливості поєднання академічної підготовки з духовним становленням [Жаловага, 2005; Жаловага, 2008].

Ключову роль у методологічному забезпеченні інтеграції віри та знання відіграє кафедра богослов'я, яку очолює доктор богослов'я, доцент Валентина Куриляк. На відміну від традиційних кафедр, які обслуговують лише свою спеціальність, кафедра богослов'я в ПВНЗ «УГІ» виконує загальноінститутську функцію. Вона забезпечує викладання блоку ціннісно-орієнтованих дисциплін («Вступ до Біблії», «Християнська етика», «Філософія релігії», «Наука та релігія» тощо) для студентів усіх напрямів підготовки від фінансів до філології.

Науковий доробок викладачів кафедри (В.В. Куриляк [Valentyina], Н.Г. Остащук [Ivan], Р.В. Орловський [Orlovskiy], А.В. Шевчук [Шевчук] тощо) створює теоретичне підґрунтя для інтеграції віри та знання. Дослідження історії протестантизму в Україні, соціального вчення церкви та релігійної свободи дозволяють контекстуалізувати західні моделі інтеграції віри та знання і адаптувати їх до українських реалій. Валентина Куриляк, зокрема, досліджує історію адвентизму та його внесок у розвиток суспільства, що є важливим елементом формування конфесійної ідентичності закладу [Куриляк, 2021; Kuryliak, 2020].

Значна частина інтеграції віри та навчання в ПВНЗ «УГІ» реалізується поза межами аудиторних занять через так звані приховані навчальні плани, який охоплює сукупність неформальних впливів, що істотно формують ціннісні орієнтації студентів. Важливим елементом цього процесу є спільні богослужіння, під час яких уся академічна спільнота збирається для духовних роздумів, музичного служіння

та молитви. Такі зібрання сприяють формуванню відчуття єдності, спільної ідентичності та постійно нагадують про пріоритет духовних цінностей у житті закладу [Плейліст, 2025].

Не менш значущою складовою прихованого навчального плану є інститут наставництва, у межах якого викладачі та співробітники інституту, зокрема куратори студентського проживання в гуртожитках, супроводжують молодь у процесі особистісного, морального й духовного зростання. Така практика ґрунтується на переконанні, що віра формується не лише через формальне навчання, а передусім через живий приклад, особисті стосунки та щоденну взаємодію в академічному середовищі [Lombart, 2022].

Важливу роль у цьому процесі відіграє також загальна атмосфера кампусу. Розташування ПВНЗ «УГІ» в лісопарковій зоні міста Буча та його сусідство з іншими адвентистськими інституціями створюють сприятливе середовище для споглядання природи як Божого творіння. Такий просторовий контекст відповідає ключовим засадам адвентистської педагогіки, у якій взаємодія з природним середовищем розглядається як важливий чинник духовного та світоглядного розвитку особистості [Bisono, 2022].

Унікальність моделі ПВНЗ «УГІ» полягає в тому, що інтеграція віри та навчання відбувається диференційовано, з урахуванням специфіки кожної галузі знань. Розглянемо детально, як теоретичні принципи інтеграції віри та знання втілюються у конкретних навчальних програмах. Хоча ПВНЗ «УГІ» має гуманітарний профіль, система загальнонаукової підготовки студентів передбачає вивчення дисциплін природничого циклу, у межах яких інтеграція віри та наукового знання стикається з найбільшими методологічними викликами.

Це зумовлено домінуванням секулярно еволюційної парадигми в сучасній науці, яка часто подається як єдина можлива інтерпретація походження світу й життя. У відповідь на це викладання біології та екології в інституті ґрунтується на переконанні, що світ є результатом розумного задуму, а не сукупністю випадкових процесів. Такий підхід не заперечує емпіричні наукові факти, однак пропонує їх альтернативне світоглядне осмислення.

У навчальному процесі використовуються матеріали спеціалізованих адвентистських науково-дослідних центрів, які акцентують на надзвичайній складності біологічних систем, зокрема структури дезоксирибонуклеїнової кислоти та клітини, як на свідченні існування Творця.

Важливою складовою природничої підготовки є також формування екологічної відповідальності. В адвентистській теологічній традиції природа розглядається як своєрідне друге одкровення Бога, що зумовлює моральний імператив дбайливого ставлення до довкілля [Gonzalez-Socoloske, 2019]. Курси екології в ПВНЗ «УГІ» наголошують на тому, що людина є не власником, а управителем Землі, відповідальним перед Богом за збереження створеного світу та біорізноманіття. У цьому контексті теми взаємозалежності екосистем інтерпретуються як відображення гармонійного порядку творіння, що формує у студентів цілісне екологічне мислення.

Вивчення біології людини тісно пов'язане з принципами здорового способу життя та біоетичними питаннями. Фізіологічні закони розглядаються не лише як об'єкт наукового пізнання, але й як морально значущі орієнтири, що відображають порядок, закладений у людське тіло. Такий підхід сприяє формуванню відповідального ставлення до власного здоров'я як складової духовного й етичного життя.

Інтеграція віри та навчання послідовно реалізується також у підготовці фахівців у галузях економіки, менеджменту та фінансів. Освітні програми цих спеціальностей ґрунтуються на концепції біблійного управління, відповідно до якої матеріальні ресурси розглядаються як довірене людині благо, за використання якого вона несе моральну відповідальність [Biaggi, 2021]. На відміну від поширених у світській освіті утилітарних підходів до етики бізнесу, в ПВНЗ «УГІ» вона базується на абсолютних біблійних цінностях, зокрема чесності, справедливості та служінні ближньому. Навчальні курси пропонують осмислення економічної діяльності крізь призму біблійних тем творіння, миру та гармонії, а також взаємної відповідальності між Богом і людиною.

Особливий акцент робиться на соціальній відповідальності бізнесу [Адвентисти-підприємці, 2020; Cafferky, 2015]. Студенти навчаються сприймати підприємницьку діяльність не лише як засіб отримання прибутку, а як форму служіння суспільству. Аналізуються приклади, у яких економічний успіх поєднується з дотриманням християнських принципів у корпоративній культурі та управлінських рішеннях. У цьому ж контексті формується розуміння управління як служіння, що ґрунтується на євангельському прикладі Ісуса Христа та протиставляється авторитарним моделям лідерства. Такий підхід сприяє вихованню нового типу фахівця – менеджера, орієнтованого на гідність людини, співпрацю та відповідальне лідерство в українському суспільстві.

У системі підготовки студентів ПВНЗ «УГІ» важливе місце посідає фізична культура, яка осмислюється в межах так званої соматичної теології. Кафедра фізичної терапії, ерготерапії та фізичного виховання реалізує цілісний підхід до тілесності, в основі якого лежить біблійне вчення про тіло як храм Святого Духа [Edwards, 1981]. Така світоглядна установка докорінно змінює мотивацію до фізичної активності, зміщуючи акцент із нарцисичного самовдосконалення чи змагальності на шанобливе ставлення до власного організму як до Божого дару та простору відповідальності. Фізичне здоров'я розглядається як невід'ємна складова духовного й психічного благополуччя, а фізична підготовка як умова здатності людини до активного служіння Богові та ближнім [McBride, 2021]. У навчальному процесі студенти осмислюють вплив рухової активності на ясність мислення, емоційну стійкість і самодисципліну, що має безпосереднє значення для духовного життя. Водночас спортивна діяльність використовується як засіб виховання характеру, де чесна гра, повага до суперника й уміння працювати в команді постають як практичне втілення християнських чеснот [Hamerslough, 1994].

У гуманітарних науках, зокрема філології, філософії та журналістиці тощо інтеграція віри та навчання здійснюється через світоглядний аналіз текстів і культурних феноменів. Вивчення літературних творів супроводжується осмисленням морального вибору пер-

сонажів, їхніх духовних пошуків і внутрішніх конфліктів. Застосовується метод подвійного прочитання, за якого художній текст аналізується одночасно як естетичне явище та як носій світоглядних смислів, що співвідносяться з біблійною істиною [Barayuga, 2013]. У курсах з історії та філософії історії минуле людства розглядається не як хаотичний набір подій, а як лінійний процес, що має початок, внутрішню логіку розвитку та визначену мету [Petre, 2017]. Такий підхід формує у студентів відчуття історичної відповідальності, надії та усвідомлення власної ролі в ширшому історичному контексті.

Особливим викликом для ПВНЗ «УГІ» в сучасних умовах є інтеграція віри та навчання в добу стрімкого розвитку цифрових технологій і систем штучного інтелекту. Освітнє середовище інституту формує етичні принципи використання новітніх технологій, наголошуючи на людиноцентричному підході. Технології розглядаються як інструменти, що можуть допомагати людині, але не здатні замінити людську мудрість, емпатію, моральну відповідальність і духовне керівництво. Особлива увага приділяється питанням академічної доброчесності в умовах поширення автоматизованих засобів створення текстів і зображень [Горчинський, 2023; Haeger, 2023]. Їх використання має бути прозорим і не підміняти самостійне мислення студента, оскільки йдеться не лише про дотримання формальних правил, а про формування характеру та внутрішньої чесності. Студенти технічних і медіаспеціальностей навчаються розпізнавати етичні ризики сучасних технологій, зокрема викривлення інформації та маніпулятивні практики, і протидіяти їм, керуючись принципами правди, справедливості та відповідальності.

Важливим аспектом діяльності ПВНЗ «УГІ» є активна взаємодія з іншими релігійними та громадськими інституціями, зокрема в межах співпраці з Всеукраїнською радою церков і релігійних організацій. Науковці інституту досліджують роль релігії у зміцненні суспільної моралі, громадянської стійкості та обороноздатності держави в умовах війни. Така діяльність позиціонує інститут не як замкнену конфесійну структуру, а як відкри-

тий академічний майданчик, здатний сприяти міжконфесійному діалогу, суспільній згоді та утвердженню миру, демонструючи інтегруючу силу віри на загальнонаціональному рівні [Dior, 2015; Звернення, 2025].

Кінцевим критерієм ефективності моделі інтеграції віри та навчання в ПВНЗ «УГІ» виступає якість сформованого випускника. Адвентистська філософія освіти визначає мету навчального процесу як гармонійний розвиток фізичних, розумових і духовних сил людини. Ця триєдина модель, доповнена соціальним виміром відповідальності та служіння, ґрунтується на біблійному принципі всебічного зростання особистості та спрямована на формування цілісної людини, здатної до професійної реалізації, морального вибору й активної участі в житті суспільства.

У контексті аналізу моделі інтеграції віри та навчання доцільно окреслити низку викликів і потенційних ризиків, які супроводжують її практичну реалізацію. Насамперед уваги заслуговує небезпека формальної або поверхневої інтеграції, коли поєднання віри й академічного знання зупиняється на фрагментарному чи рутинному рівнях. У таких випадках релігійні елементи, наприклад, молитва перед заняттям або біблійна цитата як епіграф не мають глибокого логічного зв'язку зі змістом дисципліни й не сприяють інтелектуальному синтезу. Інтеграція перетворюється на зовнішній атрибут, а не на внутрішньо осмислений принцип, що, своєю чергою, знижує залученість студентів і залишає їх у позиції пасивних слухачів без формування власного світоглядного бачення.

Другим суттєвим викликом є неоднорідність викладацького складу, від якої значною мірою залежить ефективність реалізації моделі. Практика засвідчує наявність так званого нульового рівня інтеграції, характерного передусім для нових викладачів, які прийшли зі світської освітньої системи та свідомо уникають поєднання віри й науки або не вбачають у ньому педагогічної доцільності. Це створює внутрішню фрагментацію освітнього простору, в межах якої студент стикається з різними, а інколи й суперечливими підходами до ролі віри в академічному пізнанні, що послаблює цілісність виховного впливу.

Особливої методологічної напруги набуває інтеграція віри та навчання у сфері природничих дисциплін. Домінування секулярно-еволюційної парадигми в сучасній науці вступає у світоглядний діалог із конфесійною позицією закладу, який апелює до концепції розумного задуму. Хоча така позиція відповідає ідентичності ПВНЗ «УГІ», вона потенційно може викликати критику з боку ширшої наукової спільноти щодо об'єктивності та відповідності загальноприйнятим академічним стандартам. У цьому контексті конфлікт між наукою і вірою постає не стільки на рівні фактів, скільки на рівні світоглядних інтерпретацій і філософських передумов пізнання.

Окремою проблемою є складність вимірювання результатів інтеграції, оскільки значна частина ціннісного впливу здійснюється через прихований навчальний план, тобто атмосферу кампусу, міжособистісні стосунки, особистий приклад наставників тощо. Такий вплив має суб'єктивний характер і важко піддається формалізованому академічному оцінюванню чи стандартним процедурам контролю якості. Унаслідок цього кінцевий результат формації, зокрема досягнення цілісності особистості, залишається варіативним і значною мірою залежним від індивідуального досвіду студента.

Для наочного розуміння зазначених викликів інтеграцію віри та науки можна порівняти зі спорудженням мосту між двома берегами. Якщо його опори закладені лише формально, тобто у вигляді відірваних від змісту цитат чи символічних жестів, така конструкція не витримає інтелектуального навантаження критичного мислення. Натомість надійний міст можливий лише за умови, що кожен науковий факт «скріплений» світоглядним сенсом на всіх рівнях освітнього процесу, а не лише декларативно, що й визначає глибину та життєздатність моделі інтеграції віри та навчання.

Висновки. В цілому модель випускника ПВНЗ «Український гуманітарний інститут» ґрунтується на принципі цілісного розвитку особистості та передбачає гармонійне поєднання інтелектуальної, духовної, фізичної й соціальної складових. Інтелектуальна компетентність формується на основі поєднання високого рівня наукової вимогливості та світо-

глядної рефлексії: інтеграція віри та навчання не підміняє наукове знання релігійними переконаннями, а збагачує його, сприяючи розвитку критичного мислення, аналітичних здібностей і здатності відрізнити істину від маніпуляції. Випускник інституту постає як самостійний мислитель, здатний формувати власні судження, а не лише відтворювати запозичені ідеї.

Духовна зрілість є ключовим елементом цієї моделі, що виявляється у сформованому цілісному світогляді та усвідомленні власного життя й професійної діяльності як частини Божого задуму. Професія осмислюється не лише як засіб матеріального забезпечення, а як форма покликання і служіння, що надає праці глибшого смислу та внутрішньої мотивації. Фізичне здоров'я розглядається як необхідна передумова повноцінної інтелектуальної

та духовної діяльності. Інтеграція принципів здорового способу життя сприяє формуванню відповідального ставлення до власного тіла, уникненню шкідливих звичок і розвитку витривалості та стійкості до стресів.

Завершальним компонентом моделі виступає соціальна відповідальність, яка формує активну громадянську позицію випускника. Він готовий служити суспільству, захищати людську гідність і права людини, дбати про довкілля та підтримувати вразливі групи населення. Така інтегрована модель підготовки є особливо актуальною для сучасної України, яка потребує нової генерації лідерів-професіоналів із високими моральними стандартами, здатних брати на себе відповідальність за відбудову держави та розвиток суспільства на засадах справедливості, солідарності й служіння.

ЛІТЕРАТУРА

1. Адвентисти-підприємці розвивають соціальний бізнес. *Українська уніонна конференція Церкви АСД*. 2020. URL: <https://adventist.ua/news/ukraine/adventisti-pidpriemci-rozvivayut-socialnij-biznes/>.
2. Горчинський С. В., Софілканич М. І., Горбенко І. Ф. Якість української освіти й академічна доброчесність: вплив застосування штучного інтелекту. *Академічні візії*. 2023. № 20. С. 1–9. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.8022979>.
3. Жаловага А. С. Антропологічна природа християнства : монографія. Київ : ВАТ «Львів. книжк. ф-ка «Атлас», 2008. 288 с.
4. Жаловага А. С. Християнська мораль, віра, психологія: точки перетину. *Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка*. 2005. № 20. С. 32–35. URL: <https://eprints.zu.edu.ua/202/>.
5. Звернення Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій до народу України та органів державної влади. *ВРЦіРО*. 2025. URL: <https://vrciro.ua/ua/statements/appeal-of-the-ukrainian-council-of-churches-and-religious-organizations-to-the-people-of-ukraine-and-state-authorities>.
6. Коробко В. Навчатися все життя – це круто! – президент Андрій Шевчук. *Український гуманітарний інститут*. 2021. URL: <https://ugi.edu.ua/navchatysia-vse-zhyttia-tse-kruto-prezydent-andrii-shevchuk/>.
7. Куриляк В. Європейський досвід інтеграції віри та інтелекту у вищій освіті в українських умовах. *Вісник науки та освіти*. 2025. № 12(42). С. 2041–2050. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6165-2025-12\(42\)-2041-2050](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2025-12(42)-2041-2050).
8. Куриляк В. Соціальне вчення та практики Церкви адвентистів сьомого дня в Україні. *Вісник кийівського політехнічного інституту. Серія: Політологія, Соціологія, Право*. 2021. № 4 (48). С. 6–15. DOI: [https://doi.org/10.20535/2308-5053.2020.4\(48\).232666](https://doi.org/10.20535/2308-5053.2020.4(48).232666).
9. Місія, бачення, цінності. *Український гуманітарний інститут*. 2025. URL: <https://ugi.edu.ua/institute/mission/>.
10. Плейліст «Студентське життя». *Український гуманітарний інститут*. 2025. URL: <https://www.youtube.com/playlist?list=PLUMdQK3fLwZPuoGH4mTok3sEhFbjHCXGt>.
11. Сокольська І. Академічна свобода та академічна доброчесність в Українському гуманітарному інституті. *Український гуманітарний інститут*. 2025. URL: <https://ugi.edu.ua/akademichna-svoboda-ta-akademichna-dobrocheshnist-v-ukrayinskomu-gumanitarnomu-institutu/>.
12. Сокольська І. День знань відсвяткували в Українському гуманітарному інституті. *Український гуманітарний інститут*. 2024. URL: <https://ugi.edu.ua/den-znan-vidsvyatkuvaly-v-ukrayinskomu-gumanitarnomu-institutu/>.
13. Сокольська І. Про результати діяльності корпоративного університету «Prof Skills». *Український гуманітарний інститут*. 2025а. URL: <https://ugi.edu.ua/pro-rezultaty-diyalnosti-korporatyvnoho-universytetu-prof-skills/>.
14. Сокольська І. Про розвиток soft skills розповіли психологам. *Український гуманітарний інститут*. 2025б. URL: <https://ugi.edu.ua/pro-rozvytok-soft-skills-rozpozvily-psyhologam/>.
15. Шевчук Андрій Васильович. *Український гуманітарний інститут*. URL: <https://ugi.edu.ua/kafedri/kafedra-zhurnalistiki/teacherszhurnalistiki/shevckukav/>.

16. A Statement of Seventh-day Adventist Educational Philosophy: Version 7.8. / H. M. Rasi et al. *Journal of Research on Christian Education*. 2001. No. 10. P. 347–355. URL: <https://api.semanticscholar.org/CorpusID:140990973>.
17. Androne M. The Influence of the Protestant Reformation on Education. *Procedia – Social and Behavioral Sciences*. 2014. No. 137. P. 80–87. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2014.05.256>.
18. Barayuga L. L., Gallagher S. V., Lundin R. Literature through the Eyes of Faith. Harper Collins, 2013. 228 p.
19. Biaggi C. Christian Entrepreneurship. *The Dynamic Steward Journal*. 2021. Vol. 24, no. 4. P. 10–11. URL: <https://stewardship.adventist.org/christian-entrepreneurship>.
20. Bisono I. Benefits of Outdoor Education, Part 3: Spiritual Development. *Adventist Education Dialogue*. 2022. URL: <https://www.adventisteducators.org/2022/11/outdoor-education-3/>.
21. Blanco M. Adventist theology and the new anthropology: Challenges and opportunities. *Ministry, International Journal for Pastors*. 2015. Vol. 87, no. 5. P. 14–16. URL: <https://www.ministrymagazine.org/archive/2015/05/adventist-theology-and-the-new-anthropology>.
22. Bloland H. G. Postmodernism and Higher Education. *The Journal of Higher Education*. 1995. Vol. 66, no. 5. P. 521–559. DOI: <https://doi.org/10.1080/00221546.1995.11774797>.
23. Cachelin A., Rose J., Dustin D. Sustainability in Outdoor Education: Rethinking Root Metaphors. *Journal of Sustainability Education*. 2011. Vol. 2. URL: <http://www.jsedimensions.org/wordpress/wp-content/uploads/2011/03/CachelinEtAl20111.pdf>.
24. Cafferky M. E. Business Ethics in Biblical Perspective. A Comprehensive Introduction. IVP Academic, 2015. 496 p.
25. Davidson R. M. Death and Ancestors in Light of the Old Testament. *Journal of Adventist Mission Studies*. 2020. Vol. 16, no. 1. P. 1–28. DOI: <https://doi.org/10.32597/jams/vol16/iss1/2/>.
26. Diop G. Why Adventists participate in UN and ecumenical meetings. *Inter-European Division of Seventh-day Adventists*. 2015. URL: <https://news.eud.adventist.org/all-news/why-adventists-participate-in-un-and-ecumenical-meetings>.
27. Eckel M. How to Do Faith Learning Integration. 2021. URL: <https://markeckel.com/2021/01/01/how-to-do-faith-learning-integration/>.
28. Edwards H. J. Toward a Seventh-day Adventist Theology of Health : MA Thesis. Loma Linda, CA, 1981. 122 p. URL: <https://scholarsrepository.llu.edu/etd/2092>.
29. Engelhardt H. T. What is Christian About Christian Bioethics? Metaphysical, Epistemological, and Moral Differences. *Christian bioethics: Non-Ecumenical Studies in Medical Morality*. 2005. Vol. 11, no. 3. P. 241–253. DOI: <https://doi.org/10.1080/13803600500501563>.
30. Gaebelein F. E. The Pattern of God's Truth: The Integration of Faith and Learning. New York : Oxford University Press, 1954. 118 p.
31. Gonzalez-Socoloske D. Why Nature Matters: Seventh-day Adventist Education in the Anthropocene. *The Journal of Adventist Education*. 2019. Vol. 81, no. 3. P. 28–34. URL: <https://www.journalofadventisteducation.org/2019.81.3.6>.
32. Griffin A. Knowledge under Attack: Consumption, Diversity and the Need for Values. *The End of Knowledge in Higher Education* / ed. by R. Barnett, A. Griffin. London, 1997. P. 1–24.
33. Haeger L., Schneider B. Generative AI in Adventist education: Practical applications and ethical considerations. *The Journal of Adventist Education*. 2023. Vol. 85, no. 2. P. 4–9. DOI: <https://doi.org/10.55668/jae0043>.
34. Hamerslough W. S. Physical education and sport from a Christian perspective. *Christ in the classroom* / ed. by H. M. Rasi. Silver Springs, MD, 1994. Vol. 10. P. 205–219. URL: https://christintheclassroom.org/vol_10/10cc_205-220.pdf.
35. Harvey M. H. The Importance of Training Faculty to Integrate Faith With Learning. *The Journal of Adventist Education*. 2019. Vol. 81, no. 3. P. 9–16. URL: <https://www.journalofadventisteducation.org/2019.81.3.3>.
36. Health Beliefs, Behavior, Spiritual Growth, and Salvation in a Global Population of Seventh-day Adventists / D. C. McBride et al. *Review of Religious Research*. 2021. Vol. 63, no. 4. P. 535–557. DOI: <https://doi.org/10.1007/s13644-021-00451-4>.
37. Holmes A. F. The Idea of a Christian College. Grand Rapids, MI : Eerdmans, 1987. 106 p.
38. integrity. *Online Etymology Dictionary*. URL: <https://www.etymonline.com/word/integrity>.
39. Ivan Ostashchuk. *ORCID*. URL: <https://orcid.org/0000-0002-6115-0884>.
40. Jensen D. F. N. Metaphors as a bridge to understanding educational and social contexts. *International Journal of Qualitative Methods*. 2006. Vol. 5, no. 1. P. 1–17. URL: https://sites.ualberta.ca/~iiqm/backissues/5_1/PDF/JENSEN.PDF.
41. Kinchin I. M. The Ecological Root Metaphor for Higher Education: Searching for Evidence of Conceptual Emergence within University Education Strategies. *Education Sciences*. 2022. Vol. 12, no. 8. P. 1–19. DOI: <https://doi.org/10.3390/educsci12080528>.
42. Klein E. From Revolution to Resilience: The Transformation of Ukraine's Higher Education Sector in Times of Crisis. *Ukrainian Analytical Digest*. 2025. No. 12. P. 8–28. DOI: <https://doi.org/10.3929/ethz-b-000732335>.

43. Knight G. R. *Educating for Eternity: A Seventh-day Adventist Philosophy of Education*. Berrien Springs, MI : Andrews University Press, 2016. 150 p.
44. Knight G. R. The Aims of Adventist Education. *The Journal of Adventist Education*. 2015. Vol. 77, no. 4. P. 4–7. URL: <https://digitalcommons.andrews.edu/church-history-pubs/74>.
45. Korniejczuk R. B. Stages of Deliberate Teacher Integration of Faith and Learning: The Development and Empirical Validation of a Model for Christian Education : Doctoral dissertation. Berrien Springs, MI, 1994. 226 p. DOI: <https://doi.org/10.32597/dissertations/498/>.
46. Korniejczuk R. I., Kijai J. Integrating Faith and Learning: Development of a Stage Model of Teacher Implementation. *Journal of Research on Christian Education*. 1994. Vol. 3, no. 1. P. 79–102. DOI: <https://doi.org/10.1080/10656219409484801>.
47. Kuryliak V. Analysis of the Multi-Confessional Religious Situation in Ukraine in the Period from 2000 to 2021. *Occasional Papers on Religion in Eastern Europe*. 2022. Vol. 42, no. 8. P. 22–38. DOI: <https://doi.org/10.55221/2693-2148.2386>.
48. Kuryliak V. The Position of Ukrainian Protestants Regarding the War in Ukraine: Rebuttal of False Accusations of Eurasianism. *Occasional Papers on Religion in Eastern Europe*. 2023. Vol. 43, no. 7. P. 166–180. DOI: <https://doi.org/10.55221/2693-2148.2462>.
49. Kuryliak V., Kotlijarov P., Fedorenko M. Architectural features of the protestant cult buildings of the XVI–XXI centuries in Ukraine. *Occasional Papers on Religion in Eastern Europe*. 2020. T. 40, № 9. C. 55–75. URL: <https://digitalcommons.georgefox.edu/ree/vol40/iss9/5/>.
50. Lokarieva H., Chorna H. Transformation of Value Orientations of Higher Education Applicants in Ukraine. *Journal of Curriculum and Teaching*. 2022. Vol. 11, no. 3. P. 95–102. DOI: <https://doi.org/10.5430/jct.v11n3p95>.
51. Lombart M. The Value of a Mentor. *Adventist Education Dialogue*. 2022. URL: <https://www.adventisteducators.org/2022/05/the-value-of-a-mentor/>.
52. Orlovskiy Roman. *ORCID*. URL: <https://orcid.org/0000-0002-6924-3866>.
53. Otto P. “Gotta Serve Somebody”: The Challenge of Christian Scholarship. *A Faith and Learning Journal*. 2006. Vol. 5, no. 2. P. 28–44. URL: https://digitalcommons.georgefox.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1061&context=hist_fac.
54. Petre D.-A. The Three Angels’ Messages As The Teleological Principle Of The Adventist Theological System. *Biblical Research Institute*. 2017. URL: <https://adventistbiblicalresearch.org/articles/the-three-angels-messages-as-the-teleological-principle-of-the-adventist-theological-system>.
55. Plasterer R. The Unity of Truth and the Origin of the Christian University in the Middle Ages. *Juicy Ecumenism*. 2023. URL: <https://juicyecumenism.com/2023/04/05/unity-truth-origin-christian-university-middle-ages/>.
56. Saint Augustine. *The Confessions* / trans. by H. Chadwick. Oxford : Oxford University Press, 1991. 311 p.
57. Taylor J. W. Instructional Strategies for Integration of Faith and Learning. *The Journal of Adventist Education*. 2001. Vol. 63, no. 5. P. 5–14.
58. Vakhovskiy L., Babichev O., Ivchenko T. Postmodernism and the Perspectives of University Education. *Postmodern Openings*. 2022. Vol. 13, no. 3. P. 425–438. DOI: <https://doi.org/10.18662/po/13.3/498>.
59. Valentyna Kuryliak. *ORCID*. URL: <https://orcid.org/0000-0001-5245-9700>.

REFERENCES

1. Adventysty-pidpriemtsi rozvyvaiut sotsialnyi biznes. (2020). *Ukrainska unioonna konferentsiia Tserkvy ASD*. Retrieved from <https://adventist.ua/news/ukraine/adventisti-pidpriemci-rozvivayut-socialnij-biznes/> [in Ukrainian].
2. Horchynskiy, S. V., Sofilkanych, M. I., & Horbenko, I. F. (2023). Yakist ukrainskoi osvity y akademichna dobrochesnist: vplyv zastosuvannia shtuchnoho intelektu. *Akademichni vizii*, (20), 1–9. <https://doi.org/10.5281/zenodo.8022979> [in Ukrainian].
3. Zhalovaha, A. S. (2008). *Antropolohichna pryroda khrystianstva*. Kyiv: VAT «Lvivska knyzhkova fabryka «Atlas». [in Ukrainian].
4. Zhalovaha, A. S. (2005). Khrystyanska moral, vira, psykholohiia: tochky peretynu. *Visnyk Zhytomyrskoho derzhavnoho universytetu imeni Ivana Franka*, (20), 32–35. Retrieved from <https://eprints.zu.edu.ua/202/> [in Ukrainian].
5. Zvernennia Vseukrainskoi Rady Tserkov i relihiinykh orhanizatsii do narodu Ukrainy ta orhaniv derzhavnoi vldy. (2025). *VRTsiRO*. Retrieved from <https://vrciro.ua/ua/statements/appeal-of-the-ukrainian-council-of-churches-and-religious-organizations-to-the-people-of-ukraine-and-state-authorities> [in Ukrainian].
6. Korobko, V. (2021). Navchatysia vse zhyttia – tse kruto! – prezydent Andrii Shevchuk. *Ukrainskyi humanitarnyi instytut*. Retrieved from <https://ugi.edu.ua/navchatysia-vse-zhyttia-tse-kruto-prezydent-andrii-shevchuk/> [in Ukrainian].
7. Kuryliak, V. (2025). Yevropeyskyi dosvid intehratsii viry ta intelektu u vyshchii osviti v ukrainskykh umovakh. *Visnyk nauky ta osvity*, (12(42)), 2041–2050. [https://doi.org/10.52058/2786-6165-2025-12\(42\)-2041-2050](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2025-12(42)-2041-2050) [in Ukrainian].

8. Kuryliak, V. (2021). Sotsialne vchennia ta praktyky Tserkvy adventystiv somoho dnia v Ukraini. *Visnyk kyivskoho politekhnichnoho instytutu. Serii: Politolohiia, Sotsiolohiia, Pravo*, (4 (48)), 6–15. [https://doi.org/10.20535/2308-5053.2020.4\(48\).232666](https://doi.org/10.20535/2308-5053.2020.4(48).232666) [in Ukrainian].
9. Misiia, bachennia, tsinnosti. (2025). *Ukrainskyi humanitarnyi instytut*. Retrieved from <https://ugi.edu.ua/institute/mission/> [in Ukrainian].
10. Pleilist «Studentske zhyttia». (2025). *Ukrainskyi humanitarnyi instytut*. Retrieved from <https://www.youtube.com/playlist?list=PLUMdQK3fLwZPuoGH4mTok3sEhFbjHCXGt> [in Ukrainian].
11. Sokolska, I. (2025). Akademichna svoboda ta akademichna dobrochesnist v Ukrainському humanitarnomu instytuti. *Ukrainskyi humanitarnyi instytut*. Retrieved from <https://ugi.edu.ua/akademichna-svoboda-ta-akademichna-dobrochesnist-v-ukrayinskomu-gumanitarnomu-instytuti/> [in Ukrainian].
12. Sokolska, I. (2024). Den znan vidsviatkuvaly v Ukrainському humanitarnomu instytuti. *Ukrainskyi humanitarnyi instytut*. Retrieved from <https://ugi.edu.ua/den-znan-vidsviatkuvaly-v-ukrayinskomu-gumanitarnomu-instytuti/> [in Ukrainian].
13. Sokolska, I. (2025a). Pro rezultaty diialnosti korporatyvnoho universytetu «Prof Skills». *Ukrainskyi humanitarnyi instytut*. Retrieved from <https://ugi.edu.ua/pro-rezultaty-diyalnosti-korporatyvnogo-universytetu-prof-skills/> [in Ukrainian].
14. Sokolska, I. (2025b). Pro rozvytok soft skills rozpovily psykholoham. *Ukrainskyi humanitarnyi instytut*. Retrieved from <https://ugi.edu.ua/pro-rozvytok-soft-skills-rozpovily-psykholoham/> [in Ukrainian].
15. Shevchuk Andrii Vasylovych. (n.d.). *Pryvatnyi vyshchyi navchalnyi zaklad «Ukrainskyi humanitarnyi instytut»*. Retrieved from <https://ugi.edu.ua/kafedri/kafedra-zhurnalistiki/teacherszhurnalistiki/shevckukav/> [in Ukrainian].
16. Rasi, H. M., Brantley, P. S., Akers, G. H., Fowler, J. M., Knight, G. R., Matthews, J. P., & Thayer, J. (2001). A Statement of Seventh-day Adventist Educational Philosophy: Version 7.8. *Journal of Research on Christian Education*, (10), 347–355. Retrieved from <https://api.semanticscholar.org/CorpusID:140990973>
17. Androne, M. (2014). The Influence of the Protestant Reformation on Education. *Procedia – Social and Behavioral Sciences*, (137), 80–87. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2014.05.256>
18. Barayuga, L. L., Gallagher, S. V., & Lundin, R. (2013). *Literature through the Eyes of Faith*. Harper Collins.
19. Biaggi, C. (2021). Christian Entrepreneurship. *The Dynamic Steward Journal*, 24(4), 10–11. Retrieved from <https://stewardship.adventist.org/christian-entrepreneurship>
20. Bisono, I. (2022). Benefits of Outdoor Education, Part 3: Spiritual Development. *Adventist Education Dialogue*. Retrieved from <https://www.adventisteducators.org/2022/11/outdoor-education-3/>
21. Blanco, M. (2015). Adventist theology and the new anthropology: Challenges and opportunities. *Ministry, International Journal for Pastors*, 87(5), 14–16. Retrieved from <https://www.ministrymagazine.org/archive/2015/05/adventist-theology-and-the-new-anthropology>
22. Bloland, H. G. (1995). Postmodernism and Higher Education. *The Journal of Higher Education*, 66(5), 521–559. <https://doi.org/10.1080/00221546.1995.11774797>
23. Cachelin, A., Rose, J., & Dustin, D. (2011). Sustainability in Outdoor Education: Rethinking Root Metaphors. *Journal of Sustainability Education*, 2. Retrieved from <http://www.jsedimensions.org/wordpress/wp-content/uploads/2011/03/CachelinEtAl20111.pdf>
24. Cafferky, M. E. (2015). *Business Ethics in Biblical Perspective. A Comprehensive Introduction*. IVP Academic.
25. Davidson, R. M. (2020). Death and Ancestors in Light of the Old Testament. *Journal of Adventist Mission Studies*, 16(1), 1–28. <https://doi.org/10.32597/jams/vol16/iss1/2/>
26. Diop, G. (2015). Why Adventists participate in UN and ecumenical meetings. *Inter-European Division of Seventh-day Adventists*. Retrieved from <https://news.eud.adventist.org/all-news/why-adventists-participate-in-un-and-ecumenical-meetings>
27. Eckel, M. (2021). How to Do Faith Learning Integration. Retrieved from <https://markeckel.com/2021/01/01/how-to-do-faith-learning-integration/>
28. Edwards, H. J. (1981). *Toward a Seventh-day Adventist Theology of Health* (MA Thesis, Loma Linda University). Retrieved from <https://scholarsrepository.llu.edu/etd/2092>
29. Engelhardt, H. T. (2005). What is Christian About Christian Bioethics? Metaphysical, Epistemological, and Moral Differences. *Christian bioethics: Non-Ecumenical Studies in Medical Morality*, 11(3), 241–253. <https://doi.org/10.1080/13803600500501563>
30. Gaebelein, F. E. (1954). *The Pattern of God's Truth: The Integration of Faith and Learning*. New York: Oxford University Press.
31. Gonzalez-Socoloske, D. (2019). Why Nature Matters: Seventh-day Adventist Education in the Anthropocene. *The Journal of Adventist Education*, 81(3), 28–34. Retrieved from <https://www.journalofadventisteducation.org/2019.81.3.6>

32. Griffin, A. (1997). Knowledge under Attack: Consumption, Diversity and the Need for Values. In R. Barnett & A. Griffin (Eds.), *The End of Knowledge in Higher Education* (pp. 1–24). London: Cassell.
33. Haeger, L., & Schneider, B. (2023). Generative AI in Adventist education: Practical applications and ethical considerations. *The Journal of Adventist Education*, 85(2), 4–9. <https://doi.org/10.55668/jae0043>
34. Hamerslough, W. S. (1994). Physical education and sport from a Christian perspective. In H. M. Rasi (Ed.), *Christ in the classroom* (Vol. 10, pp. 205–219). Silver Springs, MD: Institute for Christian Teaching. Retrieved from https://christinthe classroom.org/vol_10/10cc_205-220.pdf
35. Harvey, M. H. (2019). The Importance of Training Faculty to Integrate Faith With Learning. *The Journal of Adventist Education*, 81(3), 9–16. Retrieved from <https://www.journalofadventisteducation.org/2019.81.3.3>
36. McBride, D. C., Bailey, K. G. D., Landless, P., Baltazar, A. M., Trim, D. J. B., & Stele, G. (2021). Health Beliefs, Behavior, Spiritual Growth, and Salvation in a Global Population of Seventh-day Adventists. *Review of Religious Research*, 63(4), 535–557. <https://doi.org/10.1007/s13644-021-00451-4>
37. Holmes, A. F. (1987). *The Idea of a Christian College*. Grand Rapids, MI: Eerdmans.
38. integrity. (n.d.). *Online Etymology Dictionary*. Retrieved from <https://www.etymonline.com/word/integrity>
39. Ivan Ostashchuk. (n.d.). *ORCID*. Retrieved from <https://orcid.org/0000-0002-6115-0884>
40. Jensen, D. F. N. (2006). Metaphors as a bridge to understanding educational and social contexts. *International Journal of Qualitative Methods*, 5(1), 1–17. Retrieved from https://sites.ualberta.ca/~iiqm/backissues/5_1/PDF/JENSEN.PDF
41. Kinchin, I. M. (2022). The Ecological Root Metaphor for Higher Education: Searching for Evidence of Conceptual Emergence within University Education Strategies. *Education Sciences*, 12(8), 1–19. <https://doi.org/10.3390/educsci12080528>
42. Klein, E. (2025). From Revolution to Resilience: The Transformation of Ukraine’s Higher Education Sector in Times of Crisis. *Ukrainian Analytical Digest*, (12), 8–28. <https://doi.org/10.3929/ethz-b-000732335>
43. Knight, G. R. (2016). *Educating for Eternity: A Seventh-day Adventist Philosophy of Education*. Berrien Springs, MI: Andrews University Press.
44. Knight, G. R. (2015). The Aims of Adventist Education. *The Journal of Adventist Education*, 77(4), 4–7. Retrieved from <https://digitalcommons.andrews.edu/church-history-pubs/74>
45. Korniejczuk, R. B. (1994). *Stages of Deliberate Teacher Integration of Faith and Learning: The Development and Empirical Validation of a Model for Christian Education* (Doctoral dissertation, Andrews University). <https://doi.org/10.32597/dissertations/498/>
46. Korniejczuk, R. I., & Kijai, J. (1994). Integrating Faith and Learning: Development of a Stage Model of Teacher Implementation. *Journal of Research on Christian Education*, 3(1), 79–102. <https://doi.org/10.1080/10656219409484801>
47. Kuryliak, V. (2022). Analysis of the Multi-Confessional Religious Situation in Ukraine in the Period from 2000 to 2021. *Occasional Papers on Religion in Eastern Europe*, 42(8), 22–38. <https://doi.org/10.55221/2693-2148.2386>
48. Kuryliak, V. (2023). The Position of Ukrainian Protestants Regarding the War in Ukraine: Rebuttal of False Accusations of Eurasianism. *Occasional Papers on Religion in Eastern Europe*, 43(7), 166–180. <https://doi.org/10.55221/2693-2148.2462>
49. Kuryliak, V., Kotljarov, P., & Fedorenko, M. (2020). Architectural features of the protestant cult buildings of the XVI – XXI centuries in Ukraine. *Occasional Papers on Religion in Eastern Europe*, 40(9), 55–75. Retrieved from <https://digitalcommons.georgefox.edu/ree/vol40/iss9/5/>
50. Lokarieva, H., & Chorna, H. (2022). Transformation of Value Orientations of Higher Education Applicants in Ukraine. *Journal of Curriculum and Teaching*, 11(3), 95–102. <https://doi.org/10.5430/jct.v11n3p95>
51. Lombart, M. (2022). The Value of a Mentor. *Adventist Education Dialogue*. Retrieved from <https://www.adventisteducators.org/2022/05/the-value-of-a-mentor/>
52. Orlovskiy Roman. (n.d.). *ORCID*. Retrieved from <https://orcid.org/0000-0002-6924-3866>
53. Otto, P. (2006). “Gotta Serve Somebody”: The Challenge of Christian Scholarship. *A Faith and Learning Journal*, 5(2), 28–44. Retrieved from https://digitalcommons.georgefox.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1061&context=hist_fac
54. Petre, A. (2017). The Three Angels’ Messages As The Teleological Principle Of The Adventist Theological System. *Biblical Research Institute*. Retrieved from <https://adventistbiblicalresearch.org/articles/the-three-angels-messages-as-the-teleological-principle-of-the-adventist-theological-system>
55. Plasterer, R. (2023). The Unity of Truth and the Origin of the Christian University in the Middle Ages. *Juicy Ecumenism*. Retrieved from <https://juicyecumenism.com/2023/04/05/unity-truth-origin-christian-university-middle-ages/>
56. Saint Augustine. (1991). *The Confessions* (H. Chadwick, Trans.). Oxford: Oxford University Press.
57. Taylor, J. W. (2001). Instructional Strategies for Integration of Faith and Learning. *The Journal of Adventist Education*, 63(5), 5–14.

58. Vakhovskyi, L., Babichev, O., & Ivchenko, T. (2022). Postmodernism and the Perspectives of University Education. *Postmodern Openings*, 13(3), 425–438. <https://doi.org/10.18662/po/13.3/498>

59. Valentyna Kuryliak. (n.d.). *ORCID*. Retrieved from <https://orcid.org/0000-0001-5245-9700>

V. V. KURYLIAK

PhD, Associate Professor, Associate Professor at the Department of Theology,

Ukrainian Institute of Arts and Sciences, Bucha, Kyiv region, Ukraine

E-mail: v.kuryliak@ugi.edu.ua

<https://orcid.org/0000-0001-5245-9700>

THE INTEGRATION OF FAITH AND SCIENTIFIC KNOWLEDGE AS A PRINCIPLE OF HOLISTIC PERSONAL DEVELOPMENT AT THE UKRAINIAN INSTITUTE OF ARTS AND SCIENCES

The article examines the concept of integrating faith and scientific knowledge as a foundational principle of the educational activity of the Private Higher Education Institution Ukrainian Institute of Arts and Sciences. This approach is aimed at overcoming the fragmentation of knowledge and the de-ethicalization of contemporary higher education. The study substantiates the theocentric character of cognition and the postulate of the unity of truth, according to which no fundamental opposition can exist between authentic scientific inquiry and Christian faith, since both share a common ontological source. Within this paradigm, education is understood as a holistic process of personal formation that integrates intellectual development with spiritual and ethical formation. The article provides a systematic analysis of the levels of pedagogical integration of faith and learning based on a corresponding model, tracing the progression from a complete absence of integration to its dynamic and creative level. The ethical, foundational, and worldview approaches to combining academic disciplines with Christian values are examined in detail. Particular attention is given to the practical implementation of the integrative model through contextual, illustrative, and experiential strategies applied in the natural sciences (interpreting the world as the result of intelligent design), economics and management (the concept of biblical stewardship), physical education (somatic theology), and the humanities. Special consideration is given to the role of the Department of Theology as well as to the significance of the so-called hidden curriculum, which includes a system of mentoring, campus atmosphere, interpersonal relationships, and ethical standards for the use of modern digital technologies and artificial intelligence. It is demonstrated that the combined influence of formal and informal educational factors ensures the depth of formation and the internalization of values. The study results in a theoretical substantiation of the graduate model of the Ukrainian Institute of Arts and Sciences as a holistic personality that integrates high professional competence, spiritual maturity, physical culture, and active social responsibility. It is argued that this model is particularly relevant in the context of contemporary social transformations and the postwar reconstruction of Ukraine, as it contributes to the formation of professionals and leaders capable of uniting professionalism with moral responsibility and service to society.

Key words: integration of faith and learning, Ukrainian Institute of Arts and Sciences, holistic personal development, Adventist philosophy of education, Christian anthropology.

Дата першого надходження статті до видання: 13.02.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 18.03.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 05.05.2026

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

